

Harmaa pilvi roikkuu matalalla Vesisade jatkuu taukoamattomana Istut linja-autossa matkalla ei mistään, ei mihinkään Kävelen elämän uuvuttamana kaupungin katuja Katson, mutta en näe eteeni Annan maailman rauhattomuuden ympäröidä minut Kovaääninen, meluisa tyhjiys ottaa taas vallan Hidastan askeleeni liikennevaloihin Nostan katseeni, ja huomaan sinut auton ikkunassa Ihosi kuulas kuin kesäaamu Hiuksesi vaaleat kuin viljapellot Katsot ohi lipuvaa liikennettä Vesi valuu noroina ikkunaa vasten Käännät pääsi, ja katseemme kohtaavat Hengitykseni pysähtyy Silmäsi välkähtelevät kuin järven pinta Tuhansien vuosien salaisuudet avautuvat Näen vihreän valon kajastuksen silmäkulmassani Auto liikkuu hiljalleen eteenpäin, äänet palaavat ympärilleni Painan pääni alas ja jatkan matkaa Kylmän sateen rummuttaessa selkääni Havahdun, tuo hetki sytytti jotain rinnassani Jotain mitä en ole tuntenut pitkiin aikoihin Kuin kynttilän ensimmäistä liekkiä suojellakseni Vedän takkia tiukemmalle En anna sen sammua